

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 457/2022
11.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Драгана Аћимовића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вељка Михајловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 89К.295/18 од 27.09.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-863/21 од 20.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вељка Михајловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 89К.295/18 од 27.09.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-863/21 од 20.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 89К.295/18 од 27.09.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 25.03.2016. године до 08.04.2016. године. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1 године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору окривљеном не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име пашалног износа у корист буџетских средстава суда уплати износ од 15.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те је обавезан да плати и трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем на основу члана 262. став 2. ЗКП. Правни следбеници покојног оштећеног ББ, ВВ и ГГ су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-863/21 од 20.01.2022. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца – адвоката

Вељка Михајловића, па је потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу 89К.295/18 од 27.09.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Вељко Михајловић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини или делимично првостепену и другостепену одлуку или само другостепену одлуку и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, односно на одлуку другостепеном суду или да преиначи у целини или делимично првостепену и другостепену одлуку или само другостепену одлуку тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. КЗ.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона из става 4. члана 485. ЗКП, већ у образложењу захтева само указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање од стране суда, оспоравајући при томе чињеничне закључке и оцену доказа које је дао суд, а дајући сопствену анализу и оцену изведених доказа и износећи сопствени чињенични закључак да из изведених доказа током поступка суд није на правилан и потпун начин утврдио брзину кретања пешака и његове пропусте у виду непрописног кретања на коловозу ван пешачког прелаза, а што је у конкретном случају по мишљењу браниоца био основни узрок настанка предметне саобраћајне незгоде, те да суд није на правилан начин утврдио позицију места судара и постојање у тренутку саобраћајне незгоде НН возила паркираног код мењачнице и места судара, због чега је окривљеног требало да ослободи од оптужбе. Изнети наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче и да је суд окривљеном као олакшавајућу околност у смислу члана 54. КЗ морао да цени околност под којом је предметно кривично дело учињено и то у конкретном случају допринос оштећеног као пешака настанку предметне саобраћајне несреће, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због повреда одредаба члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вељка Михајловића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић